

2. Kas 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ sätetega on eelviidatud ühenduse kohtulahendites antud tõlgenduse kohaselt vastuolus sellised liikmesriikide õigusnormid – nagu eespool ära toodud ja Itaalias kehtivad õigusnormid (Vabariigi Presidendi dekreeedi nr 633/1972 artiklid 25 ja 39) –, mis välistavad ka karistusõiguslikus kontekstis võimaluse võtta käibemaksu mahaarvamiseks arvesse maksukohustuslase saadud arveid, kui too ei ole neid kuidagi kirjendanud?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 13. juulil 2015 –
Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH**

(Kohtuasi C-355/15)

(2015/C 320/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Kaasatud isikud: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co KG in Wien

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (¹), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra tõhustamise osas (²) (edaspidi „direktiiv 89/665”), artikli 1 lõiget 3 tuleb Euroopa Kohtu 4. juuli 2013. aasta otsuses Fastweb SpA, C-100/12 (³), esitatud põhimõtteid arvestades tõlgendada nii, et pakkuja, kelle pakkumuse lükkas hankija põhjendatult tagasi ja kes seetõttu ei ole asjaomane pakkuja direktiivi 89/665 artikli 2a tähenduses, võidakse jätta ilma õigusest lepingu sõlmimise otsust (otsus raamlepingu sõlmimise kohta) ja lepingu sõlmimist vaidlustada (sealhulgas esitada direktiivi artikli 2 lõike 7 alusel kahjuhüvitise nõuet), olgugi et pakkumuse esitasid vaid kaks pakkujat ja pakkuja, kes ei olnud asjaomane pakkuja, väitis, et pakkumus, mille esitas edukaks tunnistatud pakkuja, kellega sõlmiti hankeleping, oleks samuti tulnud tagasi lükata?

Kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

2. Kas direktiivi 89/665 artikli 1 lõiget 3 tuleb eespool viidatud kohtuotsuses Fastweb SpA esitatud põhimõtteid arvestades tõlgendada nii, et pakkuja, kes ei ole asjaomane (vastavalt direktiivi artiklile 2a), tuleb anda õigus riigihanget vaidlustada vaid juhul,
- a) kui vaidlustusmenetluse toimikute põhjal on ilmselge, et edukaks tunnistatud pakkuja pakkumus ei ole nõuetekohane?
- b) kui edukaks tunnistatud pakkuja pakkumus ei ole nõuetekohane sisuliselt samadel põhjendustel?

⁽¹⁾ EÜT L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246.

⁽²⁾ ELT L 335, lk 31.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2013:448.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Itzehoe (Saksamaa) 23. juulil 2015 – Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG versus Gerhild Lukath

(Kohtuasi C-397/15)

(2015/C 320/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Itzehoe

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG

Kostja: Gerhild Lukath

Teised menetlusosalised: Rüdiger Boy, Boy Finanzberatung GmbH, Christian Maibaum, Vienna-Life Lebensversicherungs AG, Frank Weber

Eelotsuse küsimused

1. Kas panga ja tarbija vahel sõlmitud krediidilepingut, mis on seotud elukindlustuslepinguga ning kapitaliinvesteeringu asjus nõustamist ja selle vahendamist käsitleva lepinguga, mis omakorda tagab laenusumma tagastamise, tuleb pidada teenuste osutamise lepinguks 19. juunil 1980. aastal Roomas allakirjutamiseks avatud lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 2 tähenduses?
2. Kui lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsiooni artikli 5 lõiget 2 kohaldatakse juhtude suhtes, kus reklaami tehakse ja/või kontakti võetakse riigist, kus on tarbija alaline elukoht, kuid tarbija allkirjastab lepingud riigis, kus on tema teine elukoht, kui tarbijaga lepingu sõlminud isik või tema esindaja on tarbija tellimuse saanud selle alalise elukoha riigis?

⁽¹⁾ EÜT L 266, lk 1; ELT eriväljaanne C 169, lk 10.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksamaa) 24. juulil 2015 – kriminaalasi Pál Aranyosi süüdistuses

(Kohtuasi C-404/15)

(2015/C 320/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen